

Austria dum vario discerpitur undiq; bello,
Turbaq; sub flammis sanguinolenta gemit,
Nullibi non par est spem, luctum, vota, do-
lores

Volvere, qvâ Christum regna professa patent.

Hei mihi quas clades infelix parturit annus,

Ni reprimit sævos culta Vienna dolos;
Vel nisi tot Procerum præsentia Nomina turmis
Omina fortunæ splendidiora ferunt.

Nam qvæ vicinas deformant rudera terras,

Exemplo traherent mœnia plura suo.

Turca etenim svetus casulis habitare pudendis,
Tartarus & miles qui vaga plaustra colit,

Immittit faciles ad summa Palatia dextras,

Damna ruinarum nec minus æqua putat.

Nempe decet solum cultu splendere Tyrannum,
Artificisq;, manum Regia sola petit.

Subditus ut rigidum veluti detrusus ad antrum

Se bruto similem, Rege volente, sciat.

Servorum Dominus conclavia libera cernat?

Inq; domo luxum divitiasq; probet?

Simplicitas jaceat sub paupere langvida tecto,

Organa sic cupidus nulla Rebells habet.

Sic agros lacerat, nitidas sic destruit urbes,

Nec patitur cultæ gentis adesse notas.

Ast olim solo munitus acinace portas

Terruit, ut muris lenta ruina foret:

Nunc ubi sulphureas discunt jaçtare cicutas,

Ac tormentorum fulmina sæva sonant;

Quin ubi glandivomis favet experientia Bombis,

Artibus & nostris bruta caterva furit;

Ipsa quod illæsum voluit servare vetustas,

In cinerem flammâ mox quatiente ruit.

Sic